

“In het laatste hoofdstuk komen alle verhaallijnen bij elkaar...”

Marianne, Eleonora, Nellianne (foto: Mirjam Bijlenga)

Jasmijn: passie, naastenliefde en vriendschap

Het team verpleegkundigen van Palliatieve Thuiszorg Jasmijn heeft deze bloem heel bewust als naam gekozen. Zij doen hun werk binnen De Mantelmeeuw uit passie voor het vak en uit liefde voor de medemens.

Marianne vormt met collega Carolien de staf van Jasmijn en samen leiden ze een team van twaalf professioneel opgeleide verpleegkundigen. Allemaal kozen zij ervoor om uitsluitend in de palliatieve zorg verder te gaan. Ze vertelt over het vriendschappelijke contact dat ze al in het hospice hadden toen ze nog zzp-er waren. “Het was een logische vervolgstap.” Binnen een jaar tijd breidde hun dienstverlening zich ook uit naar de hospices in Oudewater en Bodegraven.

Eleonora constateert hoe de verpleegkundezorg in de loop van de jaren veranderd is. “Vroeger was alle zorg gericht op ‘cure’, het beter maken van de patiënt. Nu is er steeds meer aandacht voor

kwaliteitszorg op weg naar het levenseinde.” Nellianne verwoordt het als volgt: “Het loslaten van het leven staat centraal in de palliatieve zorg. We werken vanuit vier dimensies: de lichamelijke (de zorgactiviteiten), de psychische (hoe beleeft deze persoon het naderend einde), de sociale (hoe gaat de familie- en vriendenkring ermee om) en de existentiële (spiritualiteit, wensen rond het levenseinde).”

Beroepsmatige zorg naast vrijwilligers

De vaak gestelde vraag of werken in een hospice niet erg beladen is, beantwoordt Eleonora als volgt: “Het is als het lezen van een boek. Pas in het laatste hoofdstuk

komen alle verhaallijnen bij elkaar, vallen puzzelstukjes op hun plek. Dat laatste hoofdstuk goed schrijven en lezen kan een aanzet zijn voor een goede verwerking van het verlies bij de nabestaanden.” “De kracht van het team”, zegt Marianne, “is met passie op zo hoog mogelijk niveau zorg verlenen. Het streven is om in De Mantelmeeuw te werken met vaste gezichten. Drie keer per dag komen wij voor de medische verzorging. Alle medewerkers van Jasmijn hebben een zogenaamde BIG-registratie (Beroepen in de Individuele Gezondheidszorg). Deze registratie wordt door de overheid gecontroleerd. Diverse medewerkers hebben na hun verpleegkundeopleiding en soms een specialisatie in bijvoorbeeld oncologie, ook nog een post-HBO-opleiding palliatieve zorg gevolgd.”

Daarnaast is er de zorg van de goed getrainde vrijwilligers. Zij zijn opgeleid om in te schatten wanneer medische bijstand noodzakelijk is. Gebeurt er iets dat zij niet zelfstandig kunnen opvangen, dan zijn de verpleegkundigen van Jasmijn permanent oproepbaar. In de nacht is er professionele zorg aanwezig van Pluszorg.

Nog op zoek naar een kerstcadeautje?

Leden van Kunstkring Woerden hebben deze kleine kunstwerkjes gemaakt. Elke voorstelling is uniek. Door een tegeltje te kopen steunt u De Mantelmeeuw bij de ontwikkeling van een nieuw hospice. Op de foto staat slechts een deel van de collectie. In het hospice kunt u er voor €20 een komen uitzoeken. Zo bouwt u mee aan de nieuwe Mantelmeeuw!

Eigen wensen als uitgangspunt

“Bij de opname is een van ons al aanwezig”, vertelt Nellianne. “Dat gesprek wordt gevoerd met de coördinator, de arts en meestal een familielid. Zo weten wij heel vroeg welke wensen en behoeften de nieuwe bewoner heeft, wat het behandelplan is, welke problemen er te verwachten zijn en hoe we daarop kunnen anticiperen in overleg met de arts. Om de medische kant goed te communiceren gebruiken we het rapportagesysteem Caren. Wij schrijven elke dag onze bevindingen in dat systeem. Arts, coördinator en familie kunnen dat inzien, vrijwilligers niet. Voor hen is er de

vrijwilligersmap waarin de coördinator vastlegt hoe de bewoner zich het meest comfortabel zal voelen. Daarin kunnen zij hun eigen ervaringen kwijt, zoals: wat heeft mevrouw/meneer gegeten, was deze rustig of juist angstig, is er familie geweest etc. Deze map is voor alle betrokkenen in te zien en wij kunnen zo nodig zaken meewegen in het zorgplan. Wijzig er medisch iets dat belangrijk is voor de dagelijkse handelingen, dan zet de coördinator dat in de vrijwilligersmap.”
Allemaal zijn ze het er over eens dat het onderscheidende van een hospice zit in het feit dat er altijd nabijheid is van iemand, een

professionele kracht of een vrijwilliger. Is een bewoner angstig? Dan komt iemand even aan het bed zitten. Een handmassage geven kan geruststellend werken. Een slokje water of het kussen opschudden ook. Marianne benadrukt: “Dat de eigen partner of andere zorgende zich hier in huis niet druk hoeft te maken over zorg- en huishoudelijke taken, maakt dat ze weer ruimte krijgen voor echte aandacht voor hun naaste en het naderend afscheid. Dat wij daar samen met alle vrijwilligers in het hospice een bijdrage aan mogen leveren, dat is onze passie.”

Tekst: Maartje van den Bosch

Al vijftien jaar een kerstboom

Geld voor een kerstboom was er niet in het hospice aan de Meeuwenlaan. Wel stonden er kleine kerststukjes op tafel en bracht de familie van bewoners dikwijls iets gezelligs mee. Maar een echte boom? Nee. Totdat zorgvrijwilliger Elly Borghols daar verandering in bracht.

“Dat is alweer vijftien jaar geleden”, vertelt Elly. “Ik was op zoek naar een boom voor bij mij thuis, toen ik ineens de stoute schoenen aantrok en tegen meneer Pels zei dat ik ook een kerstboom voor het hospice wilde. Maar, zei ik direct, ik wil er niet voor betalen. Zoek er maar één uit, was zijn antwoord. Dat was het begin en nog steeds sponsort Pels ons elk jaar. Tegenwoordig hebben we zelfs twee bomen: één in de gang en één in de huiskamer. Dat hebben we te danken aan de Service Apotheek, die kwam ineens een tweede boom brengen.”

Een kerstboom met lichtjes brengt warmte en sfeer in huis, voor Elly belangrijk. Het optuigen van de bomen is dan ook geheel haar ding geworden.
“De eerste jaren gebruikte ik alleen rood

en zilver, tot Mirjam en ik bedachten dat een helemaal met groene ballen versierde boom ook heel mooi zou staan. Na de kerst gaan de ballen terug in de dozen en de kelder in.”
Behalve ‘kerstbomen-Elly’ zijn er nog

de ‘bloemendames’ Nel Tuithof, Anny Huisman en Berna Kooijman, die voor passende boeketten en kerststukjes zorgen. Al deze extra zorg draagt bij aan de warme sfeer waarmee De Mantelmeeuw haar bewoners wil omhullen.

Foto: Els Sluijs

Vrijwilliger worden?

Loop je al langer rond met de gedachte om zorgvrijwilliger te worden? Meld je dan nu aan. 15 maart 2023 begint een nieuwe groep vrijwilligers aan de training die je voorbereidt op dit belangrijke werk. Negen dagdelen trek je samen op om te onderzoeken of zorgvrijwilliger zijn bij De Mantelmeeuw, bij jou past. In de eerste

periode na de training werk je samen met een ervaren vrijwilliger. We vragen je om twee dagdelen per week beschikbaar te zijn. Een dagdeel is vier uur. Als zorgvrijwilliger zet je je, samen met de beroepszorg, in om het laatste stuk van iemands leven zo prettig en licht mogelijk te maken. Vrijwilliger Greet Zwetsloot zei in

een interview in een eerdere Nieuwsbrief: “Bij De Mantelmeeuw voelde ik mij direct op mijn plek. Dit had ik veel eerder moeten doen.”

Stuur als je meer wilt weten een e-mail naar info@demantelmeeuw.nl of bel met 0348-423784. Je bent van harte welkom!

Drukbezocht zesde Korenfestival

Het Woerdense Kazerneplein was zaterdag 8 oktober voor één dag helemaal in Mantelmeeuw-sfeer. Acht zangkoren uit het Groene Hart zongen er tijdens het Mantelmeeuw-Korenfestival de sterren van de hemel. Opening en slot van het festival werden extra actueel met de uitvoering van 'Stad aan de Rijn', door Mirte Damen en Jason Bouman gecomponeerd voor het 650-jarig bestaan van Woerden. Het festival trok, mede dankzij het mooie weer, meer bezoekers dan voorgaande keren. Honderden mensen uit Woerden en wijde omgeving genoten zichtbaar van de muzikale variatie tijdens dit zesde Mantelmeeuw-Korenfestival. De koren brachten dan ook een heel gevarieerd repertoire ten gehore, van wereldmuziek tot stoere zeemansliederen, van pop en musicalliedjes tot gevoelige ballads. De akoestiek van het intieme Kazerneplein vonden de zangers en zangeressen 'een cadeautje'.

Blij met steun Woerdense samenleving
Burgemeester Molkenboer van Woerden,

Het korenfestival (hier koor Decolores) zorgde de hele dag voor een goed gevuld Kazerneplein
foto: Hans Pieters/HaPe media

die het festival opende, is trots op zijn ambassadeurschap van De Mantelmeeuw. "Zingen verbindt", zei hij, "en verbindt ons ook aan de Mantelmeeuw, die grootse plannen heeft. Voor een uitbreiding en verhuizing is veel geld nodig. En dan is het mooi om te zien dat de Woerdense samenleving die plannen ondersteunt, zoals ook de gemeente dat doet." Op en rond het plein was kunst te koop: kleine schilderijtjes en boekenleggers, speciaal gemaakt door leden van

Kunstkring Woerden. De opbrengst van al deze unieke kunstwerkjes was voor De Mantelmeeuw. Tientallen nieuwe donateurs mocht de Vereniging Vrienden van de Mantelmeeuw tijdens het Korenfestival noteren. Als dank voor hun aanmelding kregen zij een kunstwerkje cadeau. Ondernemers en instellingen in Woerden hebben er met royale hulp voor gezorgd dat De Mantelmeeuw dit Korenfestival weer kon organiseren.

Succesvolle collecte: 16.000 euro!

Met een opbrengst van ruim 16.000 euro was de collecte dit jaar weer heel succesvol. De Mantelmeeuw is ongelooflijk blij met haar honderdtwintig collectanten, die in Woerden, Kamerik, Zegveld, Harmelen en Linschoten langs de deuren gingen. Ook

kon er dit jaar weer via een QR-code worden gedoneerd. Steeds meer mensen maakten van deze mogelijkheid gebruik. De Mantelmeeuw is op zoek naar een nieuw pand om ook in de toekomst te kunnen voorzien in de vraag naar hospicezorg.

De gulde gevers helpen dan ook mee aan het veilig stellen van die toekomst en bouwen zo een beetje mee aan de nieuwe Mantelmeeuw

Hartjes voor mantelzorgers

"Te weinig mensen weten nog dat je ook thuiszorg door Mantelmeeuw-vrijwilligers kan aanvragen". Dat was wat Dike Verweij opviel tijdens de filmochtend in Annex Cinema, op de Dag van de Mantelzorg (10 november). Samen met PR-vrijwilliger Margriet Sijm bemande Dike een kraam tijdens de filmochtend, die de gemeente Woerden mantelzorgers aanbood om ze te bedanken. De gezellige ochtend was bedoeld als een symbolisch gebaar van erkenning voor de belangrijke rol die mantelzorgers vervullen in onze samenleving.

Verschillende vrijwilligersorganisaties - waaronder ook Logeershuis Bredius - waren aanwezig om te laten zien hoe zij juist die drukbezette mantelzorgers kunnen ondersteunen. Met een luisterend oor, maar

Foto: Dike Verweij

ook door zorg te bieden die de mantelzorgers helpt even achterover te leunen. 'Wie goed voor zichzelf zorgt, kan beter voor een ander blijven zorgen' is daarbij het credo. De Mantelmeeuw-vrijwilligers hadden mooie

gesprekjes en verrasten de mantelzorgers met een leuk klein hartencadeautje. Mantelzorgers doen het namelijk vanuit hun hart.

Avonddienst

“Wil je appelsap? Of thee?”, vraagt ze. Droog gekuch is het antwoord. “Eén vraag tegelijk, Alie, dat is makkelijker voor je moeder”, probeer ik. Ze knikt me toe met zo’n blik dat ze me begrepen heeft. Er volgt direct nog een dubbele vraag. Mevrouw De Waard kijkt van Alie naar mij en weer terug. Ze wil iets, en het wordt maar niet duidelijk wat ze bedoelt. Ze beweegt haar dekbed wat heen en weer en trekt het omhoog. Het lukt niet goed. Kleine zweetdruppeltjes blinken op haar voorhoofd. Haar mond gaat open en weer dicht, geen geluid. Dan zie ik haar wenkbrauwen fronsen. Alie sist zachtjes “Shhhít-zooi” en met vlakke hand geeft ze zichzelf een felle klets op haar bovenbeen. Wat de moeder van Alie wil blijft een raadsel. Gelukkig onderbreekt de verpleegkundige ons getob. Ze komt mevrouw De Waard verzorgen. We hopen allemaal op een comfortabele nacht voor mevrouw De Waard.

In de huiskamer zit Alie op de rand van haar stoel. Spierwitte knokkels op haar vuisten steken omhoog. Als kleine ijsbergjes. Haar knie wipt razendsnel op en neer. “Ik vind dat mijn zus nu ook eens een keer moet komen. Steeds als ik Karin bel, heeft ze weer een andere smoes. Straks is ze te laat. Ze laat het mij weer alleen opknappen, zoals altijd. Echt waar, hoor, als ze nú binnenkomt, dan vlieg ik haar aan!” Ik zie haar onderarm in vechstand komen. Ik ga wat dieper in mijn stoel zitten, met mijn rug

Rabo Club Support

In september konden leden van de Rabobank hun stem uitbrengen op een van de goede doelen bij Rabo Club Support. Onze oproep om op De Mantelmeeuw te stemmen heeft succes gehad! Mantelmeeuw-directeur Mirjam Bijlenga mocht een Rabo-cheque ter waarde van € 1.371,32 in ontvangst nemen. “Dank aan iedereen die voor ons koos”, zegt ze. “Dit is weer een mooie opsteker voor onze toekomstige nieuwe locatie.

Rabo-cheque voor Mantelmeeuw

stevig tegen de leuning, beide voeten op de vloer.

“Oh Alie, wat rot voor je. Je hébt je best gedaan. Toch?” Het is aan haar nu. Alie hoort en ziet me niet. Met drukke gebaren vertelt ze over de verschillen tussen haar en haar zus Karin. Hoe ze het gevoel had dat haar zus altijd de aandacht van hun moeder kreeg en Alie niet. En al wie er hier nu is: niet haar zus. Vol ongeduld veegt ze een eigenwijze lok haar uit haar gezicht en knoopt ze haar sjaaltje nog eens vast. Alie weet het zeker: na de dood van moeder hoeft ze haar zus ook niet meer te zien. We zijn allebei stil. In gedachten zie ik hoe twee woeste vrouwen de rust in onze huiskamer verstoren. Verwilderde gezichten, lelijke woorden, slánde ruzie. En ik zie voor me hoe ik dan kordaat opsta en vraag of ze .... “Toch, Trudy”, hoor ik opeens, “ben ik eigenlijk wel blij dat je even bij me kwam zitten. Thuis luistert er al niemand meer naar me.”

Allebei veren we omhoog bij het indringende ‘Heb je even voor mij’-deuntje van de mobiel van Alie. Ze grist het apparaat van tafel en springt op. Haar stoel schiet naar achteren. “Prima Karin, ja oké. Als jij morgen dan om tien uur hier bent, dan kan ik voorlopig even...”. De rest hoor ik niet meer. Alie staat al bij de achterdeur met de deurkruk in haar hand. Ze draait zich met een ruk om, en gooit een knipoog mijn kant op. Daarna valt de achterdeur met een klap dicht. Haar driftige voetstappen verdwijnen in de nacht.

Tekst: Trudy ten Have

Activiteiten

Open huis

Elke 1e zaterdag van de maand staat tussen 10.00- 12.00 uur de deur van het hospice aan de Meeuwenlaan 14 open. Iedereen die binnen eens een kijkje wil nemen is van harte welkom op 7 januari, 4 februari, 4 maart en 1 april 2023. Wij vertellen u graag over het werk van onze vrijwilligers. Of misschien wilt u informatie over zorg bij u thuis of in het hospice? Aanmelden is niet nodig.

vereniging vrienden van
De Mantelmeeuw

Foto: Maartje van den Bosch

Haiku

jonge hulstblaadjes
omlijst door rode kralen
nieuwjaarsbelofte

© Maartje van den Bosch

Stichting De Mantelmeeuw

Kantoor: 0348-423784

Voor zorgaanvragen kunt u bellen met 06-21244402 of 06-21245931

Voor meer informatie:

www.demantelmeeuw.nl
De stichting heeft een ANBI status

Vereniging Vrienden van De Mantelmeeuw

Secretariaat:

Meeuwenlaan 14
3443 BC Woerden

KvK nummer: KvK Utrecht 41265227

Lidmaatschap

Voor €20 per jaar kunt u lid worden van de Vereniging Vrienden van De Mantelmeeuw.

Informatie: kantoor Stichting De Mantelmeeuw.
T. 0348-4237 84 of 06-547 07 051
www.vriendenmantelmeeuw.nl

Bankrekening (IBAN): NL23 RABO 0338 3001 39
t.n.v. Vereniging Vrienden van de Mantelmeeuw

Colofon

De Nieuwsbrief is het contactblad voor de Vrienden van De Mantelmeeuw en verschijnt driemaal per jaar. Oplage: 1200

Redactie:

Maartje van den Bosch
Adriëne Lansbergen
Aagt de Ruijter de Wildt

Mailadres redactie: info@demantelmeeuw.nl

Drukwerk en vormgeving: ABC-service, Montfoort

Lid van de landelijke
koopel VPTZ Nederland
www.vptz.nl

